ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'.-ΕΤΟΣ ΙΖ'.-ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ. 7220
ΓΡΑΦΕΙΑ & ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210 Ἀριθμ. Τηλεφώνου 24—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀρ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ
18
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1935

Σελήνη 22 Ἀνατολή ἡλίου 6.58 Δύσις 5.19'
Πλάτωνος μάρτυρος

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΤΡΕΙΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ ΤΟΥ κ. ΡΟΥΦΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Ὁ κ. Βενιζέλος λαμβάνει τελευταίως πολλὰς ἐπιστολὰς φίλων του ἐξ Ἑλλάδος, διὰ τῶν ὁποίων τοῦ ζητοῦν τὰς γνώμας του ἐπὶ τῆς δημιουργηθείσης νέας καταστάσεως. Ἀλλά, κατόπιν τῆς ἀποφάσεώς του νὰ ὁπωσδήποτε ἀναμείνῃ τὴν ἀναμενομένην τελικὴν, ἀποφεύγει ν' ἀπαντᾷ καὶ νὰ ἐκθέτῃ κατὰ συνέπειαν τὰς ἀπόψεις του. Ἐξαίρεσιν ἔκαμεν, ὡς τὸν κ. Λουκᾶν Καναπάρην Ρούφον διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους:

Ὁ κ. Ρούφος δι' ἐπιστολῆς του ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον, χρονολογουμένης ἀπὸ πολλοῦ, τοῦ ἔδειξε πλήρη καὶ εἰλικρινῆ εἰκόνα τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως. Ἀλλ' ὁ κ. Βενιζέλος δὲν ἀπήντησε. Δι' ὁ καὶ ὁ κ. Ρούφος τοῦ ἀπέστειλε καὶ δευτέραν ἐπιστολήν, εἰς τὴν ὁποίαν τοῦ ἐξέφραζεν ὅλην του τὴν ἀγωνίαν διὰ τὴν κακὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ σκεφθῇ ἐν πλήρει ψυχραιμίᾳ περὶ τῆς δυνατῆς λύσεως τοῦ ἐσωτερικοῦ προβλήματος. Ὁ κ. Κιάλ εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴν δὲν τοῦ ἀπήντησεν ὁ κ. Βενιζέλος.

Τότε ὁ κ. Ρούφος τοῦ ἀπηύθυνε καὶ νέαν, μετὰ τὰ γεγονότα τῆς 10ης Ὀκτωβρίου, εἰς τὴν ὁποίαν τοῦ ἔλεγεν: »Ἡ μὴ λήψις ἀπαντήσεώς σας καταδεικνύει ὅτι δυσηρεστήθητε ἀπὸ τὰ γραφόμενά μου. Ἐν τούτοις ἐπανέρχομαι καὶ μὲ τὸ τρίτο τοῦτο γράμμα μου, παρ' ὅλον τὸν κίνδυνον φιλοτιμίας νὰ μείνῃ καὶ τοῦτο ἄνευ ἀπαντήσεως.

Ἡ ἐπιμονή μου αὕτη βασίζεται ἐπὶ τῶν ἀνεξαρτήτως τῶν προκυψασῶν σοβαρῶν μεταξύ μας διαφωνιῶν ἀσαλεύτων αἰσθημάτων μου πρὸς σᾶς, ἐπὶ τῆς ποιοτήσεώς μου ὅτι εἶσθε πάντοτε ὁ κύριος ἄνων τῆς δυνατότητος ἐσωτερικῆς γαληνεύσεως. Εἶνε δὲ τόση ἡ τραγικότης τῆς καταστάσεώς μας καὶ δὴ εἰς στιγμὴν κακὴ ἢν δυνάμεθα νὰ εὑρεθῶμεν πρὸ ἐξωτερικῶν ἀπροόπτωτων γεγονότων, ὥστε γρεσάζουν θυσίαι μεγάλαι διὰ νὰ σώσωμεν τὴν χώραν.

Περαιτέρω ὁ κ. Ρούφος τοῦ παρεπονέτο καὶ διὰ τὴν ἀδιάλλακτον στάσιναὶ ὀξύτητα γλώσσης τῶν δημοκρατικῶν ἀρχηγῶν.

«Ἤτο τόσον φανερόν— προσέθετεν—ὅτι ἡ ἐξέλιξις μᾶς ὤθει εἰς ἄγριον αἱμοστοκλίσιμα, ὅστε [illegible] ἐντησαν τὰ γεγονότα τῆς [illegible]ης 10ης Ὀκτωβαίου νὰ δημιουργήσουν ἀτιμόσφαιραν σχετικῆς ἀνακουφίσεως, δεδομένης προθεσμίας πρὸς κάποιαν σοβαρότεραν συνεννόησιν. Ὁλίγον πρὸ τῶν γεγονότων, ἀτυχῶς» δὲ τὰ τὴν κατάστασιν. δὲν ἐξέστασα νὰ γράψω εἰς τὸν Βασιλέα νὰ ἐξώσῃ διὰ διαγγέλματος τὴν ἀνακοπὴν τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀγῶνος πρὸς ἀνεμπεπόπτων τῶν ἐξωτερικῶν κινδύνων. Μετὰ δὲ τὴν 10ην Ὀκτωβρίου ἔγραψα πάλιν ὅτι μόνον ἐὰν ἀποθάνεται τὴν ψυχικὴν δύναμιν ὁ Βασιλεὺς (διότι τὴν ὑλικὴν τὴν ἔχει) νὰ ἐπιβάλῃ ἀμέσως μέτρα γενικῆς συμφιλιώσεως πρέπει νὰ ἔλθῃ, ὁπότε καὶ τὴν χώραν δύναται νὰ σώσῃ καὶ τὸν θρόνον του νὰ στερεώσῃ».

Ἔκφρ ἄζων περαιτέρω τὴν πεποίθησίν του ὁ κ. Ρούφος, ὅτι πλὴν τῆς παλινορθώσεως ὑπὸ τὰς ἄνω προϋποθέσεις, τὰς ὁποίας εἶνε δέδαιος ὅτι θὰ τηρήσῃ ὁ Βασιλεύς, οὐδεμία ἄλλη ὁδὸς πρὸς ἀγλήνην ὑπάρχει, νομίζει ὅτι ἐπιβάλλεται ἀνοχὴ πρὸς τοιαύτην δοκιμαστικὴν περίοδον. Καὶ καταλήγει:

«Παρ' ὅλην τὴν ἀμετάτρεπτον ἀπόφασίν σας, νὰ μὴ ἐπανέλθετε εἰς τὴν ἐνεργὸν πολιτικὴ, δὲν δύνασθε νὰ ἀδιαφορήσετε διὰ τὴν ἐδῶ ἐξέλιξιν.

Κατόπιν ὅλων τῶν ἀνωτέρω ἠναγκάσθη νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὸν κ. Ρούφον ὁ κ. Βενιζέλος, ἀποδίδεψε κυρίως εἰς τὴν ἄρσιν τῆς μεταξὺ τῶν δημιουργηθείσης παρεξηγήσεως. Ἐν συνεχείᾳ δὲ τοῦ ἔγραψε:

«Μολονότι δὲν ἔχω καιμίαν ἀρμοδιότητα νὰ ὁμιλῶ ἐξ ὀνόματος τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου ἔχω πρὸ πολλοῦ παραιτηθῆ, οὔτε πολὺ περισσότερον ἐξ ὀνόματος τῶν ἄλλων δημοκρατικῶν κομμάτων, δὲν δυσκολεύομαι προσωπικῶς νὰ διατυπώσω τὴν γνώμην μου ὅτι θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ παρασχεθῇ ἀνοχὴ ἐπὶ δοκιμαστικὸν χρονικὸν διάστημα.» Καὶ ὑπογράμμιζε: «Ἀρκεῖ ὁ Βασιλεὺς ἐπανερχόμενος ν' ἀποκαθέστα πλήρως τὰς συνταγματικὰς καὶ ἀτομικὰς ἐλευθερίας, διὰ τῆς πιστῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Συντάγματος τοῦ 1911, καὶ νὰ παρεῖχεν ἀμέσως γενικὴν ἀμνηστείαν διὰ τὸ κίνημα τῆς 1ης Μαρτίου.»

Διὰ τῆς ἐπιστολῆς του αὐτῆς ὁ κ. Βενιζέλος ἀφαιρεῖ τοιουτοτρόπως καὶ τὴν τυχὸν δικαιολογίαν τῶν συμβούλων τοῦ Βασιλέως ὅτι ἀναγκάζεται οὗτος νὰ γίνῃ Βασιλεὺς ἑνὸς κόμματος λόγῳ τῆς ἀνεδρόσεως τῶν δημοκρατικῶν.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΑΡΧΙΖΕΙ Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΚΥΡΩΣΕΩΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

ΣΧΕΤΙΚΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ ΤΟΥ κ. ΛΑΒΑΛ

ΡΩΜΗ. Ὅλος ὁ ἰταλικὸς τύπος χαρακτηρίζει τὴν αὐριανὴν (σημερινὴν) ἡμέραν 18ην Νοεμβρίου, ὁπότε ἀρχίζει ἡ ἐφαρμογὴ τῶν κυρώσεων, ὡς ἡμέραν παγκοσμίου «ἀδικίας καὶ ἀγνωμοσύνης» πρὸς τὴν Ἰταλίαν. Τονίζει δὲ τὸ γεγονὸς ὅτι ποτὲ ἀλλοτε προηγουμένως δὲν ἔχουν ἐφαρμοσθῆ κυρώσεις ἐναντίον ἄλλου κράτους. Ἡ ἐφαρμογὴ τούτων ἤδη κατὰ τῆς Ἰταλίας ἀποκοπεῖ, κατὰ τὰς Ἰταλικὰς ἐφημερίδας, εἰς οἰκονομικὴν καταπνιξιν τοῦ Ἰταλικοῦ λαοῦ καὶ παρεμπόδισιν του ἀπὸ τοῦ νὰ πραγματοποιήσῃ τὰ ὑψηλά του ἰδεώδη.

ΡΩΜΗ. Τὸ μέγα φασιστικὸν συμβούλιον, συνελθὸν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Μτσοῦσε, ἔλαβεν ὁριστικὰς ἀποφάσεις πρὸς ἐφαρμογὴν ἀντιποίνων διὰ τὰς ἀπὸ αὐριον ἀρχομένας ἐναντίον τῆς Ἰταλίας κυρώσεις.

Τὸ μέγα συμβούλιον κατ' ἀρχὰς κατήγγειλε τὰς ἄνευ προηγουμένου κυρώσεις ὡς ἀποβλεπούσας εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀσφυξίαν τοῦ Ἰταλικοῦ λαοῦ καὶ εἰς τὴν παρεμπόδισίν του πρὸς πραγματοποίησιν τῶν ἰδεωδῶν του καὶ διεκδίκησιν τοῦ δικαιώματος τῆς ζωῆς του. Ἀπηύθυνε κατόπιν ἔκκλησιν πρὸς τὸν Ἰταλικὸν λαόν, ὅπως προβλᾷ ἀνένδοτον ἀντίστασιν κατὰ τῶν κυρώσεων καὶ ἀπεφάσισε τὴν σύγκλησιν ἐν Ρώμῃ κατὰ τὴν ἵην προσεχοῦς μηνὸς 94 ἐπιφανῶν ἀπεφασκῶν, ἀποτελεσμένων ἀπὸ μητέρας καὶ χήρας ἡρώων πολέμου, ὅπως διαμαρτυρηθοῦν διὰ τὰς κυρώσεις καὶ συμβάλωσιν διὰ τῆς παρουσίας των εἰς τὴν ἔντασιν τοῦ ἐναντίον των ἀρχομένου ἀγῶνος.

Εἰς τὸ πρόγραμμα τοῦ ἀγῶνος τοῦτου περιλαμβάνεται ἡ ἀπαντοχὴ τῆς Ἰταλίας ἔκθεσις πινακίδων φερουσῶν ἐπιγραφὰς στιγματιζούσας τὴν ἐναντίον τῆς Ἰταλίας τελουμένην ἀδικίαν καὶ ἐρμηνευτικὰς τῆς συμπαθείας τοῦ Ἰταλικοῦ λαοῦ πρὸς τὰ κράτη τὰ ἀρνηθέντα νὰ υἱοθετήσουν τὰς κυρώσεις. Εἰς τὰς ἐπιγραφὰς ταύτας θὰ ἐκφράζεται καὶ ἡ πίστις τοῦ Ἰταλικοῦ λαοῦ ὅτι ἡ Ἰταλία θὰ ἐπιδείξῃ εἰς τὸν κόσμον, κατὰ τὸ 14ον φασιστικὸν ἔτος της, τὴν ρωμαϊκὴν ἀρετὴν διὰ τῆς ἐνώσεως ὅλων τῶν Ἰταλῶν ἐτοίμων εἰς θυσίας πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἀναγκαίων σκοπῶν.

Τὸ μέγα φασιστικὸν συμβούλιον τέλος ἐνέκρινεν ὁ ἰσοψήφως ψήφισμα, διὰ τοῦ ὁποίου ἀποστέλλεται χαιρετισμὸς πρὸς τὰ στρατεύματα τῆς Ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς καὶ τὸν στρατάρχην Ντὲ Μπόνο, οἱ ὁποῖοι διὰ τὸν ἀπελευθερωτικὸν τῶν ὅπλων φέρουν εἰς τὴν ἀφρικανικὴν ἤπειρον τὸν πολιτισμὸν τῆς αἰωνίας Ρώμης.

Πινακίδες ἑτοιμοκλλήθησαν παντοῦ, ὑπενθυμίζουσαι εἰς τοὺς Ἰταλοὺς τὴν ὑποχρεωσίν των, ὅπως κηρύξουν ἀποκλεισμὸν κατάτῶν ξένων προϊόντων. Εἰς τὰς πινακίδας ταύτας ἀναγράφεται καὶ ἡ ἀπειλὴ τῆς κατηγορίας ἐπὶ ἐσχάτῃ προδοσίᾳ εἰς ἀντίθετον περίπτωσιν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Ἡ χθεσινὴ «Ματὲν» δημοσιεύει τὴν εἴδησιν ὅτι ὁ κ. Λαβὰλ συνηντήθη χθὲς τὸ ἀπόγευμα μετὰ τοῦ Ἰταλοῦ πρεσβευτοῦ κ. Τσεροῦτι καὶ ἀνεκοίνωσεν εἰς αὐτὸν τὴν ἀπάντησιν τῆς Γαλλίας εἰς τὴν Ἰταλικὴν διαμαρτυρίαν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν κυρώσεων, τονίσας ὅτι ἡ Γαλλία δὲν ἠδύνατο νὰ ἀρνηθῇ νὰ ἐνισχύσῃ τὰς κυρώσεις λόγῳ τῶν ἐκ τοῦ συμφώνου της Ε.Τ.Ε. ὑποχρεωσεών της.

Κατὰ τὰς πληροφορίας τῆς ἰδίας ἐφημερίδος, ὁ κ. Λαβὰλ συνδιελέχθη ἀνεπισήμως καὶ μετὰ τοῦ τοῦ ἄγγλου πρεσβευτοῦ κ. Κλάρκ ἐπὶ τῶν ἀπαντήσεων Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας πρὸς τὴν Ἰταλίαν ἐν σχέσει μὲ τὴν ἰσορρόπησιν τῶν ἐν τῇ Μεσογείῳ δυνάμεων καὶ τῶν γεγονότων τῆς Αἰγύπτου.

Ὁ ἐν Ρώμῃ ἀνταποκριτὴς τῆς «Ματὲν» ἐξ Ἀλλου τηλεγραφεῖ ὅτι κατὰ τὴν συνάντησιν τῶν φὸν Χάσσελ, Σοῦζητήθη ἡ γενικὴ εὐρωπαϊκὴ κατάστασις καὶ τὸ πρόβλημα τῶν κυρώσεων σχετικῶς μὲ τὴν διὰ τοῦ γερμανικοῦ ἐδάφους διαμετακόμισιν ἐμπορευμάτων προερχομένων ἐξ οὐδετέρων Κρατῶν καὶ προοριζομένων διὰ τὴν Ἰταλίαν. Ὁ φὸν Χάσσελ θὰ συναντηθῇ ἐκ νέου μετὰ τοῦ κ. Σοῦβιτς περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος διὰ νὰ συνεχίσῃ τὰς συνομιλίας.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Πολλαὶ ἐφημερίδες τὴν παρομοιὸν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν κυρώσεων ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ἀπέντησιν ἣν θὰ δώσῃ ἡ Γαλλία εἰς τὴν Ἰταλικὴν διαμαρτυρίαν.

«Ἡ ἀπάντησις, λέγει ὁ «Μικρὲς Παρισιάνες», εἶνε ἀτείμη καὶ πιστεύεται ὅτι εἶνε διατυπωμένη εἰς φιλικὸν τόνον καὶ δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ νὰ ἀναφέρεται εἰς τὸ Σύμφωνον τῆς ΚΤΕ., τοῦ ὁποίου ὁ σεβασμὸς ἐπιβάλλεται εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅπως καὶ εἰς ὅλας τὰς Κυβερνήσεις αἵτινες ὑπέγραψαν αὐτό. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς κυρώσεις, ἡ Γαλλία δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ μετάσχῃ αὐτῶν χωρὶς νὰ παραβῇ τὰς πρὸς τὴν Κ.Τ.Ε. ὑποχρεώσεις.»

Ἡ ἰδία ἐφημερὶς ἀσχολουμένη μὲ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἄγγλου πρεσβευτοῦ παρὰ τῷ κ. Λαβὰλ παρατηρεῖ:

«Πρόκειται προφανῶς περὶ ἀναμενομένου τῶν ἀπαντήσεων Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας.

Ἄλλως τε, ἡ ἀναμόνισις αὕτη εἶνε χρήσιμος διὰ τινα λεπτομερειακὰ σημεῖα, δεδομένου ὅτι κατὰ βάθος οἱ Κυβερνήσεις τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν Παρισίων εἶνε σύμφωνοι ἐφ' ὅσον συνδέονται διὰ τοῦ συμφώνου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.»

ΡΩΜΗ. Ἀγγέλλεται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὅτι ἡ ἑφημερὶς «Ζαμὰν» τονίζει ὅτι ἡ κυβέρνησις καὶ ὁ τουρκικὸς λαὸς δὲν εἶνε ἱκανοποιημένοι διὰ τὴν συμμετοχὴν των εἰς τὰς ἐναντίον τῆς Ἰταλίας κυρώσεις. Ἡ ἐφημερὶς ὑπογραμμίζει τὴν ἐγκαρδιότητα τῶν Ἰταλοτουρκικῶν σχέσεων καὶ ὑποφαίνει τοὺς λόγους τοῦ Μουσολίνι πρὸς Τοῦρκον δημοσιογράφον:

—Εἶμαι,!— εἶχεν εἰπεῖ ὁ Νεοῦτσε — φίλος τῆς Τουρκίας καὶ γνωρίζω τὰ πηρὸ τὸν λόγον μου.»

Ὁ ἀρβερφὰρρος περαιτέρω βεβαιοῖ τὴν ὀδετερότητα τῆς Τουρκίας εἰς τὸν Ἰταλοαιθιοπικὸν πόλεμον καὶ τονίζει ὅτι ἡ Ἰταλία θ' ἀντιληφθῇ ὅτι ἡ Τουρκία προσαχώρησεν εἰς τὰς κυρώσεις μόνον ἐκ λόγων ἀνάγκης.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Τηλεγραφοῦν ἐξ Ὀτάβας ὅτι ἡ κυβέρνησις τοῦ Καναδᾶ θὰ ἐφαρμόσῃ τὰς οἰκονομικὰς καὶ δημοσιονομικὰς κυρώσεις ἐναντίον τῆς Ἰταλίας ἀπὸ τῆς σήμερον Δευτέρας 18 τρεχοντος.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΠΟΛΕΜΙΣΤΩΝ

Χθὲς τὴν 10 καὶ 30' πρωϊνὴν εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον «Ἀπόλλων» ἐγένετο ἡ προκαταρκτικὴ συνέλευσις. Πολὺ πρὸ τῆς καθορισθείσης ὥρας ἄλοκληρον τὸ θέατρον καὶ μέρος τοῦ πρὸ τοῦ χώρου τῆς πλατείας εἶχεν ὑποπλησθῇ ὑπὸ τῶν μελῶν ὅλων τῶν ἐφεδρικῶν ὀργανώσεων Πατρῶν, μετέχοντος καὶ τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου Λιγκιάδας.

Πρὸς τοὺς συμπολεμιστὰς ἐκφέρει τὸν χαιρετισμὸν ἐκ τῶν συγκεντρωμένων, ὁ πρόεδρος τῆς Συνομοσπονδίας τῶν Π. Πολεμιστῶν τῆς Ἑλλάδος κ. Θεόδωρος Ζαφειρόπουλος εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

«Μετὰ δεκαετίαν ἐτῶν σιωπηρᾶς ἀτιμίας κατὰ τοῦς ἀπόφοιτοι τῆς Ἑλληνικῆς Π. Πολεμιστοῦ, ἐνοργανωσαν σχεδὸν κατὰ τὸ μεγαλύτερον βάθος καὶ συνηνωμένοι ἀπὸ ἔτους περίπου εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἀνωτάτης Συνομοσπονδίας των, ἀνεμενέσθησαν τὴν ἀστοργίαν τοῦ Κράτους, τὴν ἀδιαφορίαν τῶν ἀρχόντων τοῦ καὶ ἐγκαθέτησαν τὴν ἀσυνειδησίαν ἐλεύνων, οὕτινες ἐς χάρος των ἐθησιάζουν, κατὰ τοὺς ὁποίους πρωΐαν ἀπεγνωσμένως ἐπάλαισαν ὅπως ἐκμηδενίσουσι τὴν τοιαύτην τῆς Πολιτείας ἀχαριστίαν καὶ ἐξευτελτρώσεων τῶν ἰσχυρῶν τὴν ἐγθόστητα, ἐπιβλὴν τέλος ἡ δικαιοσύνη.

Ἡ 1η Νοεμβρίου τοῦ ἔτους τούτου ἔθεσε τέρμα εἰς τὰ δεινὰ τῶν Π. Πολεμιστῶν καὶ νέας κατευθύνσεις πρὸς νέους ὁρίζοντας πρὸ αὐτῶν διήνοιξε.

Ἐὰν εἰς τὴν ἀκατάλυπτον τάσιν τῶν Π. Πολεμιστῶν ἐπὶ ἱερότητα καὶ τὴν ὀρθότητα τοῦ ἀγῶνος καὶ τὴν ἀκλόνητον ἐμμονὴν αὐτῶν παρ' ὅλας τὰς δυσμενεῖς συνθήκας ὑφ' ἃς διεξήγετο ὁ ἀγὼν οὗτος, ἐπὶ τὴν διεκδίκησιν τῶν δικαίων αἰτημάτων των, ἀλλὰ χάρις εἰς τὴν πλήρη ἐπίγνωσιν ἣν κέκτηται παρὰ τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ Κράτους καὶ τὴν στοργὴν ἣν φέρει πρὸς τοὺς ἐν πολέμῳ Παλαιοὺς συναγωνιστάς του, ὁ Ἀνωτάτω Ἀλλὰ καὶ προθύμος κ. Κυβέλης, οἱ ἐπὶ δεκαετηρίδας ταλαιπωρηθέντες Π. Πολεμισταὶ εὑρίσκουν ἤδη τὴν ἀνακούφισιν καὶ τὴν ἀποκατάστασιν εἰς τὴν ἐμπιπόνουσαν ἐς τὴν Πολιτείαν καὶ τὴν Κοινωνίαν θέσιν, προσφέρονται εἰς τὰς συγχρόνους καὶ τὰς ἐπιγενομένας γενεὰς ὡς τὸ πολυωμότερον παράδειγμα ὅτι ἡ Πατρὶς φιλόστοργος μήτηρ εἶναι καὶ συνάμα καλοδυνεῖα καὶ γίνεται πρωτοπόροι εἰς τὴν καταβαλλομένην προσαθείαν τῆς ἐθνικῆς ἀναδημιουργίας. εἰς τὴν προσπάθειαν ἣ τις τείνει εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ τὸ Κράτος μας ἀντάξιον τοῦ ἐνδόξου παρελθόντος του καὶ νὰ δώσῃ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν τὴν ἡσυχίαν, τὴν εὐημερίαν, τὴν γαλήνην καὶ τὴν πρόοδον.

Κατὰ τὴν ὥραν αὐτὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπὶ τῶν ἐπιφανῶν ἀγωνιστῶν ἐκαστοτοῦ καὶ λυχρονίου καὶ ἐπιμόχθου προσπαθείας των στεφομένας ὑπὸ τῆς ἐπιωχῆς καὶ τόσων ἐτῶν κόπους καὶ ἱκανοποιοῦνται, δὲν νομίζω ὅτι εἶναι ὀφθὸν ἵνα ἀπαγγελθῶν ἐπὶ πολὺ ὑμᾶς ἐξετάζων τὴν ἐτηλιμαπὴν τακτικὴν τοῦ Κράτους μας. ὅπερ μονοειδὴν ἐξαίρεσιν μεταξὺ ὅλων τῶν Κρατῶν τῶν λαοδόντων μέρος εἰς τὸν παγκόσμιον πόλεμον ἀποτελοῦν, ἐπιλήψωμι ἐγένετο τῶν ὑπογρεώσεων του, ἐγκαταλείψαν εἰς τὴν τύχην των τοὺς δημιουργοὺς τῆς Δόξης του καὶ φυσιοῦς τῆς τιμῆς του καὶ κλονίσαν οὕτω τὰς ἔδαφος ἐφ' ὧν στηρίζεται καὶ τὰ θεμέλια ἐφ' ὧν ἐδράζεται ἡ σημερινὴ κοινωνικὴ ἀκοδόμημα.»

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Ζαφειρόπουλος ἐνέπνευσεν τὴν σοβαρότητα τῆς σημασίας τοῦ προστατευτικοῦ νόμου τῶν Παλαιῶν Πολεμιστῶν καὶ ἀνέλυσεν τοῦτον λεπτομερῶς κατ' ἄρθρον.

Ἐν τέλει ἐγένετο δεκτὸν διὰ βοῆς τὸ ἀκόλουθον ψήφισμα:

«Οἱ Παλαιοὶ Πολεμισταὶ Πατρῶν καὶ Περιχώρων, μέλη καὶ μὴ τῶν Συνεργαζομένων Ἐφεδρικῶν Ὀργανώσεων, συνελθόντες ἐν Πάτραις σήμερον Κυριακὴν 17ην τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου 1935 καὶ ὥραν 11 π. μ. ἐν τῷ Δημοτικῷ θεάτρῳ, ἐς πολυπληθῆ συνέλευσιν Πανεφεδρικὴν καὶ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν τελευταῖαν δημοψαευθέντα Ἀναγκαστικὸν Νόμον (περὶ προστασιάτας τῶν Παλαιῶν Πολεμιστῶν) ἐν' ὁ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐγένοντο δεκτὰ κατὰ τὸ πλεῖστον τὰ δίκαια αἰτήματα τῶν Παλαιῶν Πολεμιστῶν, ἄπινα ἐπὶ ὀλόκληρον διοδεκαετίαν, ἐς μὴ ὀφειλεν, ἀστόργος παρορῶντο ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε κυβερνήσεων καὶ μετὰ λεπτομερῆ ἀνάπτυξιν τοῦ ἀναγκαστικοῦ Νόμου καὶ τῶν δι' αὐτοῦ παρεχομένων εὐεργετημάτων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἀνωτάτης Ὑγονομοσπονδίας τῶν Παλαιῶν Πολεμιστῶν τῆς Ἑλλάδος κ. Θεόδωρου Ζαφειρόπουλος. ἐξέφαντος συνάμα διὰ καταλλήλου λόγου τὰ γεγονός.

Ὁμοφώνως ἀποφασίζουσιν

1) Διαβίβασιν τὴν διαβυσάτην καὶ ἄτδιον αὐτῶν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν Ἐξοχότατον Ἀντιδεσπόλεα καὶ Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κ. Γ. Κονδύλη καὶ ἀνανκρύσουσιν αὐτὸν μέγαν προστάτην τῶν Παλαιῶν Πολεμιστῶν.

2) Ἐκφράζουσι τὰς θερμοτάτας αὐτῶν εὐχαριστίας πρὸς τοὺς ὑπουργοὺς κ. κ. Δαβέρην, Παπαθανάσην, Νικολαΐδην, Καρτάλην, Δ. Σταφανόπουλον ὡς καὶ πάντα τὰ λοιπὰ μέλη τῆς κυβερνήσεως.

3) Ἐνεδέλλονται τὴν ἐπίδοσιν τὸ παρόντος ψηφίσματος ὑπὸ ἐπιτροπῆς πρὸς τὸν κ. Νομάρχην Ἀχαΐας, παρακαλούμενον ὅπως διαδίδαξῃ τοῦτο πρὸς τὴν κυβέρνησιν.

Ἕνωσις Ἐφεδρῶν Ὑπαξιωματικῶν Πατρῶν, Σύνδεσμος Παλαιῶν Πολεμιστῶν Ὑπαξιωματικῶν Πατρῶν, Ὀργάνωσις Παλαιῶν Πολεμιστῶν Πατρῶν, Ὀργάνωσις Παλαιῶν Πολεμιστῶν Ἀχαΐας.

Ἀκολούθως οἱ Π. Πολεμισταὶ μετέδησαν ἐν σώματι εἰς τὴν Νομαρχίαν καὶ ἐπέδοσαν εἰς τὸν κ. Νομάρχην τὸ ἐγκριθὲν ψήφισμα. Ὁ κ. Νομάρχης ἐκφαγκρτίσας τοὺς Π. Πολεμιστὰς ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὰς ὑπὲρ αὐτῆς ἐκδηλώσεις των, διεβεβαίωσεν αὐτοὺς ὅτι θὰ διαβιβάσῃ ἀμέσως τὸ ψήφισμα τὸν πρὸς τὸν πρόεδρον αὐτῆς.

Μετὰ ταῦτα οἱ Παλαιοὶ Πολεμισταὶ διελύθησαν ἡσύχως.

37 ΥΔΡΟΠΛΑΝΑ ΕΝ ΠΤΗΣΕΙ

ΠΡΟΣ ΑΝΕΥΡΕΣΙΝ ΤΟΥ ΕΞΑΦΑΝΙΣΘΕΝΤΟΣ ΓΑΛΛΟΥ ΑΕΡΟΠΟΡΟΥ ΚΙΓΚΟΦΟΡΑ ΣΜΙΘ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ Νοέμβριος. Ἀπὸ ἑξ ἡμερῶν, ἀπὸ πρωΐας μέχρι νυκτὸς, 37 ὑδροπλάνα ἀναζητοῦσι τὸν Κίγκοφορδ Σμὶθ εἰς τὸν κόλπον τῆς Βεγκάλης, τὴν χερσόνησον τῆς Μαλάσσας, τὸ Σιάμ καὶ τὴν Βιρμανίαν.

Ἐλπίζουν πάντοτε ὅτι ὁ ἀνδοῦστορος καὶ ὁ δισπιμήτορος τῶν Βρεττανῶν, εὑρίσκεται μετὰ τοῦ συντρόφου του, εἰς κάποιο ἀπομακρυσμένον σημεῖον τοῦ παπολυσμένου κόσμου, παραπλανηθεὶς ἐντὸς τῶν τροπικοῦ Βιρμανικῶν δρυστρῶν, ἢ εἰς τὰ δάθη μιᾶς μικροκοσμικῆς νήσου.

Ἀλλ' αἱ ἡμέραι παρέρχονται καὶ αἱ ἀνησυχίαι αὐξάνονται.

Μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἀπὸ μίαν κοπιαστικὴν καὶ ἐπικίνδυνον ἐξερεύνησιν, κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὁποίας εἶχεν κοπιάσει καὶ ὑποφέρει περισσότερον τοῦ συνήθους, ὁ Μέμρος εἶπεν: «Θὰ ἔχωμεν τοιλλάχιστον ἓν ἀποτέλεσμα ἀντάξιον τῶν προσπαθειῶν μας».

Τὰς ἡμέρας αὐτὰς μία νεαρὰ ἀεροπόρος τῆς ἀπείας τὰ μάκια τῶν μελῶν ἀνεγνωσεν πρὸς τοὺς κινδύνους τοῦ κοινοῦ ὅφους ἠφιτήρα τὸ Μέμρος, γιατὶ φορεῖ πάντα μαῦρη γραβάτα! Ὁ Μέμρος κόπτεται τὸ λαιμοδέτη του καὶ ἐπανλλᾶται: «Βρίσκομαι πάντα σὲ πένθος. Ἀπὸ ἡμέρας σὲ ἡμέρα κάποιος συνάδελφος γάνεται σὰν ἀέρα.»

Τὸ πεπρωμένον τῶν τολμηρῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι προσπαπεύουν τὴν ζωὴν ἀπ' ὅτι ἐμφανίζει, εἰ δεθεῖς ἀγάπας καὶ οἱ ὑψηλὰ συναισθήματα, εἶναι νὰ πεθάνουν νέοι πρὶν ἢ πάρα μὲ τὰ λευκὰ τῆς μαλλιὰ τοὺς ἀποδεῖξῃ τὸ μάκιστον τῆς ἀνθρωπίνης προσπαθείας.

Καὶ μέσα σ' αὐτὴ τὴ γλυφερὴ νοστάλγια, περισσότερο πρόθυμο γιὰ τὴν ἀκτίδεσι μεγάλων καταρθωμάτων παρὰ γιὰ τὴν κατάκτηση ἀγρμέρου δόξης, οἱ πλέον ταπεινοὶ προκαλοῦν τὸν θαυμασμὸν τοῦ κόσμου.

Ὁ πατέρας ἐκείνου ὁ ὁποῖος τὸ 1931, ἔμαλλε νὰ γίνῃ ὁ Σὲρ Κίγκοσφορδ ἦταν ἕνας ἁπλὸς τεχνίτης τοῦ Μπιμπλοῦν παλαιὸς μαθητὴς μιᾶς ἠλεκτρολογικῆς σχολῆς. Ὁ Κίγκοφορδ Σμὶθ κατετέγη 18 ἐτῶν εἰς τὴν ἀεροπορίαν καὶ τὸ 1915 ἔλαβε μέρος εἰς τὰς πτήσεις διὰ τὴν Δίγυπτον καὶ Γαλλίαν.

Γενόμενος δεκατὸς τὸ 1917, εἰς τὴν Ρουαγι